

ВЕСТИТОРЪЛ РОМАНЕСК.

ГАЗЕТА СЕМИ-ОФІЦІАЛЪ.

ВЕНІ

Міеркърі 1 Септемвие 1854.

№. 69.

Екс. Сале Комисаръли Амперътеск Отман, Дервиш-
па, кьтре Сфатъл Административ времелник дин Принципа-
Ромъниеі.

Минсте съ даѣ дн кьнощинца Сфатъли Административ вре-
мелник, дн зрмареа ретрадері Ръшилор, Гьвернъл Мъриреі Са-
мъртеши а Сьлтанъли а воит съ рестаторничезе стареа де
те а Принципатъли Ромъниеі, ши Амьлцимеа Са Принцъл
а приимит порънкъ де а се днтоарче спре а лва іаръши
администрациі, ши а адъста хотъръриле челе дин зршъ але
и Порці. Ам зрмареа ачестора ам ши адресат Амьлцимеі
витаціе офіциалъ спре днтоарчереа Са дн ачест ораш.
Гьвернъл Имперіал Отман, крединчос дндаторіилор сале, а
съ іа, прин дндедере кь гьвернъл Маестъциі Сале Ам-
дн ши Регале Апостоліче, приетенъл ши амьлтъл Амьлтеі
търъриле требъинчоасе спре а рестаторниці дн Принципатъл
стареа лъкрърилор чеа лецвѣтъ, дъпъ кьш ісвораше дин
търъриле асигърате де кьтре гьвернъл Мъриреі Сале Ам-
Сьлтанъли дн провинца администрациі ачестеі дъри.

Ам дн кьнощинца Сфатъли Административ времелник ача-
дърътоаре хотъръре а Авгъстъли нострѣ Съверан, ть фо-
де ачевастъ оказіе спре а іі дноі днкрединчареа осевитеі
инстірі.

Комисаръл Амперътеск Отман
(Искълит) Дервиш.

Бъкрещи, 1 іѣ Септемвие 1854.

Adresse de S. Exc. Monsieur le Commissaire Impérial Otto-
man Dervisch-Pacha, au Conseil administratif provisoire
de la Principauté de Valachie.

J'ai l'honneur d'informer le Conseil administratif que par
suite de la retraite des Russes, le gouvernement de Sa Ma-
jesty Impériale le Sultan a voulu rétablir l'état précédent de
la Principauté de Valachie, et Son Altesse le Prince Stirbey
a reçu l'ordre d'y revenir pour reprendre le rênes de l'ad-
ministration et attendre les dispositions ultérieures de la Su-
blime Porte. Je viens en conséquence d'adresser à Son Al-
tesse l'invitation officiel pour Son retour dans cette ville.

Le gouvernement Impériale Ottoman fidèle à ces engage-
ments, a résolu de prendre d'un commun accord avec le gou-
vernement de Sa Majesty Imp. et R. Apostolique, ami et allié
de la Sublime Porte, les mesures nécessaires pour rétablir dans
la Principauté de Valachie l'état des choses légal, tel qu'il
résulte des privilèges assurés par le gouvernement de Sa Ma-
jesty Impériale le Sultan, relativement à l'administration de
ce pays.

En portant à la connaissance du Conseil Administratif pro-
visoire cette gracieuse détermination de notre Auguste Sou-
verain, je saisis l'occasion pour Lui renouveler l'assurance
de ma haute considération.

Le Commissaire Impérial Ottoman
(Signé) Dervisch.

Bucarest, 1 (13) Septembre 1854.

Мареа-Британіе.

ондра, 20 Август. Стареа тревилор дн Ориентъ а дат при-
а о днсетнътоаре десеватере, ла сфършитъл сеанцеі дин 10,
пера лорзілор. Маркѣзъл де Кланрикарде а пропъс ка съ се
адресъ спре а се добънді челе маі днтінсе информациі а-
ресвоіъли, прекъш ши асъпра алианцелор че с'аѣ форматъ.
че дн дѣкъръл съѣ а ензърат деосивителе фасе але ке-
ши а десътът търъриле де ресвоіѣ адоптате де челе доѣ
новѣлъл лорд а стъръит асъпра нечеситъциі де а се Амперъ-
парламентъли о копіе дъпъ трактатъл дин 14 Іюніе днкеіат
Австріа ши Поарта, ши де а се фаче кьноскъте Марѣ-Бри-
резоанеле че аре гьвернъл де а конта асъпра приетенѣциі
въвъ-лъкръри а Австріеі. Лордъл Кларендон а ръспънс аст-фел:

Mylords,

Новѣлъл меѣ приетен нефъкъндъштъ а кьноаце маі дин наінте
челе че авеа де гънд а трата дн дѣкъръл съѣ, нъ почѣ
де аша де днтінс дъпъ кьт аш фі догіг ла обсерваціле
асъпра ліпсеі де шалъпе ши тьніциі, воіѣ респънде днсъ ла
дин дѣкъръл съѣ че с'адресъ маі да дрептъл ла міне, ла
знде ворбеще де трактателе днтре Поарта ши Австріа.

Новѣлъл меѣ приетен н'а преа авѣт кьвънт а зиче кь амба-
са М. Сале ла Константінопол 'ла спрѣжніт, ши кь ачел
от нъмаі дъпъ стъръитоареле ноастре рекомандаціі с'аѣ іскъ-
Сьлнтъ маі тьлте лъні, Австріа декларъ гьвернелор Енгли-
Францеі ши Порці кь са нъ ва інтра нічі де кьш дн те-
ла отман фъръ приішереа гьвернъли тьрческ. Еа декларъ

Grande-Bretagne.

L'état des affaires en Orient a donné lieu à un important débat, à la
fin de la séance du 10, dans la chambre des lords d'Angleterre.

Le marquis de Clanricarde a proposé qu'il fût fait une adresse pour
obtenir de plus amples informations sur la guerre, ainsi que sur les alian-
ces qui ont été formées. Après avoir rappelé, dans son discours, les pha-
ses diverses de la question, et discuté les mesures de guerre adoptées par
les deux puissances, le noble lord a insisté sur la nécessité de communi-
quer au parlement une copie du traité du 14 juin entre l'Autriche et la
Porte, et de faire connaître à la Grande-Bretagne les raisons qu'a le gou-
vernement de compter sur la cordiale coopération de l'Autriche. Lord Cla-
rendon a répondu ainsi:

Mylords,

Mon noble ami ne m'ayant pas fait connaître à l'avance la portée de
son discours, je ne pourrai pas répondre aussi amplement que j'aurais dé-
siré à ses observations sur l'absence de chaloupes et de munitions, mais je
répondrai à la partie de son discours qui s'adresse plus directement à moi,
à celle où il a parlé de traités entre la Porte et l'Autriche.

Mon noble ami n'a pas eu tout à fait raison de dire que l'ambassa-
deur de S. M. à Constantinople l'avait appuyé, et que ce traité n'avait été
signé que sur nos trop pressantes recommandations. Il y a plusieurs mois,
l'Autriche déclara aux gouvernements d'Angleterre et de France et à la Porte
qu'elle n'entrerait point sur le territoire ottoman sans le consentement du
gouvernement turc. Elle déclara qu'elle n'interviendrait que pour réprimer

къ нъ ва интервені де кѣт спре а попрі де а се фаче о револуціе рѣсаскъ дн Сервіа, саѣ спре а се дмпотриві ла о инвазіе де оцірі рѣсеці дн ачаестъ провиндіе. Къ тоате къ новілѣл теѣ пріетен с'а арѣтат а авеа тоатъ днкредереа дн протестація гв-вернѣлї сервіенеск, еѣ крез къ ші днсѣші н'а преа пѣс маре темейѣ пе дѣнса, ші къ, фѣръ Австріа, де тѣлт днкъ Сервіа с'ар фі рескѣлат дн фаворѣл Рѣшілор.

Гввернѣл австріаческ а пѣс дн діспозиція Порції оціріле сале спре а преантѣмпіна орі каре днчеркаре де инсбрекціе, декларѣнд днсъ къ ле ва тріміте нѣмаї атѣнчі кѣнд Поарта і ле ва чере. Асеменеа а декларат къ, ла днтѣмпларе де а се днкѣрка дн ресвоїѣ къ Рѣсіа, ва авеа требзіндъ де а окѣпа прінчипателе, къ нъ ле ва окѣпа днсъ фѣръ ка маї днтѣїѣ съ факъ днвоелї формале къ Поарта деспре ачаеста. Трактатѣл ні с'а дмпѣртъ-шіт дн зіоа кіар дн каре се іскѣлеа ла Константінопол; ної нѣ'л кѣношеатѣ маї дін наїнте, ші прін ѣрмаре нічі н'ам пѣтѣт консіпці ла дѣнсѣл. Лордѣл Стратфорд де Редкліф, амбасадорѣлѣ нострѣ ла Константінопол, не весті къ ел а сѣѣтѣтѣ прііміреа трактатѣлї, ші дѣпъ треї сѣпѣтѣмѣні гввернѣл і а дат днкѣвінцареа са.

Днтр'ачеаста с'а тѣрцініт кореспонденца прівітоаре ла ачаестъ прічїнѣ; ші дака лордѣл Стратфорд де Редкліф, каре шіе че требѣе съ пріімеаскъ ші че съ асѣѣрле, а консіпціт ла адопціа ачестѣї трактат, а фѣкѣт-о пентрѣ къ а вѣзѣт дн преамбѣл ші дн артїколіле трактатѣлї о потривіре днтрѣ тоате къ негоціацііле дінѣте ла Віена днтре Енглїтера, Франца ші Австріа, ші пентрѣ къ н'а вѣзѣт німік дн ачест трактат каре съ опреаскъ пе Сѣлтанѣл де а адопта орі че тѣсѣрї ва жѣдека де кѣвінчоасе спре а'ші пѣстра авторїтатеа са дн прінчипате, ші де а окѣпа днсѣші ачесте прінчипате дѣпъ ретрацереа Рѣшілор къ саѣ фѣръ конкѣрсѣл Енглїтерї ші ал Францеї. Кѣнд днсъ афларѣтѣ къ трактатѣл с'а іскѣліт ші і кѣноскѣрѣтѣ текстѣл, ам фѣкѣт бѣгареа де сеамѣ къ окѣпаціа терїторїѣлї отоман есте о операціе фортеле делїкатѣ, ші къ ера де маре требзіндъ а се пѣстра къ о деосебітѣ днгрїжіре авторїтатеа Сѣлтанѣлї дн провинцііле данѣбіене, къ тоате тѣсѣрїле лзате дн прівінца господарлор саѣ дн а орі кѣрѣї ал обїект, нъ требзїа съ аїѣъ де кѣт ѣн характер кѣрат времелнїк. Австріа а прііміт ачесте обсервації.

Кѣнд, ла сѣѣршітѣл лѣї Івнїе, Рѣшії ераѣ дн пѣнт де а дешерта прінчипателе, ші съ ші трѣсесерѣ дін Бѣкѣрѣці, се весті ла Віена къ, нъ нѣмаї авеаѣ де гѣнд а рїдіка ші лѣа ванї пѣлїчі ші архївеле, а дѣче къ сіне пе чеї маї де кѣпетенїе лѣкѣиторї ші мїліціа, дар днкъ ші а арде архївеле; Австріа днцелесе атѣнчі вѣтѣмареа че потѣ днчерка прінчипателе дака оціреа еї н'ар інтра дндатѣ, ші трімісе ѣн офїцер ла фортїрѣл генерал ал оцірілор алїате ка съ вестеаскъ къ ар авеа де гѣнд съ окѣпе, дн нѣмеле Сѣлтанѣлї, о парте а Ротѣнїей, ші а статорнїчі аколо ордіна, де ші нъ поате інтра ка велїцерантѣ (ресвоїтоаре) пентрѣ къ нъ се афла нічі де кѣт дн ресвоїѣ къ Рѣсіа, ші нъ пріімісе нічі ѣн респѣнс ла черерїле чеї адресасе. Воїѣ зіче, дн кѣт дешпре черерїле адресате Рѣсіей, къ н'авеаѣ тонѣл че новілѣл теѣ пріетен ші а днкїпїт, къ пе ла днчепѣтѣл лѣї Івнїе гввернѣл австріаческ се плѣнсе гввернѣлї рѣсеск дешпре вѣтѣмареа прічїнѣтѣ Австріей ші Тѣрчіей прін окѣпаціа прінчипателор черѣндѣї дешертагеа лор. Рѣспѣнсѣл гввернѣлї рѣсеск н'а авѣт форма ѣнѣї рефѣз ісолент; дін потривѣ, ел а прііміт а адопта челе треї артїколе де кѣпетенїе дін протоколѣл конферїнцей де Віена. Поненеск ачаестъ дмпрежїраре ка съ дндрептез кѣте-ва пѣрерї грешїте зісе ачі де новілѣл теѣ пріетен.

Кѣнд Австріа дншї весті кѣцетареа де а інтра дн прінчипате, ної зісерѣтѣ къ дака Австріа аре де гѣнд а окѣпа Ротѣнїа, дешертатѣ де Рѣші, ші а інтра дн Молдавіа ка съ і ісгонеаскъ де аколо, еа ші ар днделнїні къ ексактїтате дндаторїріле сале; дака днсъ кѣцета а се тѣрціні ла окѣпаціа терїторїѣлї дешертат де Рѣші, ар фі де кѣвіндъ съ аценте о днтрадїс днгѣдїре а Порці ла ачаеста.

Австріа а рѣспѣнс къ н'аре де гѣнд а інтра дн Прінчипате де кѣт спре а преантѣмпіна о инсбрекціе че с'ар пѣтеа іві дн-тр'ѣнселе, ші спре але окѣпа дн нѣмеле Сѣлтанѣлї; къ еа нъ пѣтеа інтра ка велїцерантѣ пентрѣ къ нъ декларасе нічі де кѣт ресвоїѣл, чї къ се ва опѣне прін сфордѣ ла реїнтрагеа Рѣшілор.

une insurrection russe en Servie, ou pour résister à une invasion des russes dans cette province. Quoique mon noble ami ait fait une juste protestation du gouvernement serbe, je crois qu'il n'est pas trop d'importance, et que, sans l'Autriche, il y a longtemps que la Servie se serait insurgée en faveur des Russes.

Le gouvernement autrichien a mis à la disposition de la Porte des troupes pour réprimer toute tentative d'insurrection, mais en déclarant qu'il ne les enverrait dans le cas seulement où la Porte les appellerait. Le traité nous a été communiqué le jour même où il était signé à Constantinople; nous ne le connaissions pas auparavant, et par conséquent nous n'avons pas pu y consentir. Lord Stratford de Redcliffe, notre ambassadeur à Constantinople, nous annonça qu'il avait conseillé l'adoption de ce traité trois semaines plus tard le gouvernement lui a donné son appro-

À cela c'est bornée la correspondance relative à ce sujet. Lord Stratford de Redcliffe, qui sait ce qui doit être accepté ou rejeté, a senti à l'adoption de ce traité, c'est parce qu'il a vu dans les articles du traité qu'il se rattachait aux négociations faites en lieu à Vienne entre l'Angleterre, la France et l'Autriche, et qu'il n'a vu dans ce traité rien qui empêchât le Sultan d'adopter tel ou tel qu'il jugerait convenables pour maintenir son autorité dans les provinces ou d'occuper lui-même ces Principautés après la retraite des Russes sans le concours de l'Angleterre et de la France. Mais lorsque nous avons appris la signature du traité et que nous en avons connu le contenu, nous avons fait observer que l'occupation du territoire ottoman était une affaire très délicate, et qu'il était nécessaire de maintenir avec un soin l'autorité du Sultan dans les provinces danubiennes; que toute occupation relativement aux hospodars ou à tout autre objet ne devait avoir un caractère purement temporaire. L'Autriche a accepté ces observations.

Lorsque, à la fin de juin, les Russes étaient sur le point d'évacuer les principautés, et avaient déjà abandonné Bucarest, on annonça que, non-seulement il allaient emporter le trésor et les archives, mais qu'ils allaient brûler les maisons des principaux habitants et la milice, mais qu'ils allaient brûler les principales églises. L'Autriche alors comprit le tort que pourraient éprouver les principautés si l'armée n'y entrait pas, et elle envoya un officier au quartier général des armées alliées annoncer qu'elle se proposait d'occuper, au nom de l'Autriche, une partie de la Valachie, et d'y rétablir l'ordre, quoiqu'elle ne pût entrer comme belligérante parce qu'elle n'était point en guerre avec la Russie, et n'avait reçu aucune réponse aux demandes qu'elle lui avait adressées. Je dirai, quant à ces demandes adressées à la Russie, que mon noble ami a supposé, que c'est au commencement de juin que le gouvernement autrichien se plaignit au gouvernement russe du tort causé à l'Autriche et à la Turquie par l'occupation des principautés, et lui en demanda l'évacuation. La réponse du gouvernement russe fut en la forme d'un refus insolent; au contraire, il a offert d'adopter les articles principaux du protocole de la conférence de Vienne. Je ne mentionne ce fait pour rectifier quelques assertions erronées de mon noble ami.

Lorsque l'Autriche annonça l'intention d'entrer dans les principautés, nous nous dîmes que si l'Autriche entendait occuper la Valachie, évacuer les Russes, et entrer en Moldavie pour les en chasser, elle remplirait ses engagements; mais que si elle entendait se borner à l'évacuation du territoire évacué par les Russes, il serait convenable qu'elle adressât une demande expresse de la Porte.

L'Autriche a répondu qu'elle ne se proposait d'entrer dans les principautés que pour y prévenir toute insurrection, et pour les garantir au nom du Sultan; qu'elle ne pouvait entrer comme belligérante, car elle n'avait point déclaré la guerre; mais qu'elle s'opposerait par la force à la rentrée des Russes. La Porte a répondu par la nomination d'un

